

روان‌شناسی و آموزش دانش‌آموزان با نیازهای ویژه

با تأکید بر آموزش در موقعیت‌های فراگیر

ویراست هفتم

تألیف

شارون آر. وان

کانداس اس. باس

جین شای شوم

ترجمه

دکتر مهدی عبدالله‌زاده رافی

عضو هیئت علمی دانشگاه ملایر

دکتر مریم حسن‌زاده اول

سارا عظیم‌زاده

ویراستار

دکتر مهدی عبدالله‌زاده رافی

عضو هیئت علمی دانشگاه ملایر

فهرست

پیشگفتار ۹

فصل ۱

- آموزش ویژه و فراگیرسازی تحصیلی ۱۳
مصاحبه: الیزابت دیلر ۱۴
۱-۱ بنیادهای اولیه و اخیر آموزش ویژه ۱۵
۱-۲ مسئولیت‌های معلمان کلاس ۳۵
۱-۳ قانون هیچ کودک نباید عقب بماند، گسترش قانون ... ۴۶

فصل ۲

- پاسخ به مداخله و سیستم‌های چندسطحی
حمایت: موفقیت همه فراگیران ۵۹
مصاحبه: جین جارل ۶۰
مقدمه ۶۰
۲-۱ چالش‌های گذشته و حاضر: نیاز به پاسخ به مداخله ۶۲
۲-۲ مؤلفه‌های پاسخ به مداخله ۶۶
۲-۳ غربالگری همگانی و پایش پیشرفت ۷۲
۲-۴ ملاحظات ویژه برای اجرای پاسخ به مداخله ۷۹

فصل ۳

- ارتباط و همکاری با سایر متخصصان و با خانواده‌ها ... ۹۷
مصاحبه: مارگارت کوکس ۹۸
مقدمه ۹۹
۳-۱ مهارت‌های ارتباطی مهم ۹۹
۳-۲ همکاری با سایر متخصصان ۱۰۴
۳-۳ کار با خانواده‌ها ۱۲۳

فصل ۴

- آموزش ویژه و فراگیرسازی تحصیلی ۱۳۷
مصاحبه: کریستینا زایاس بازان ۱۳۸
مقدمه ۱۳۸
۴-۱ تنوع در کلاس‌های درس ۱۳۹
۴-۲ آموزش چندفرهنگی ۱۴۷
۴-۳ تنوع زبانی و اکتساب زبان دوم ۱۵۳
۴-۴ سنجش دانش آموزان دارای تفاوت‌های فرهنگی و زبانی ... ۱۶۴
۴-۵ راهنماها و انطباق‌های آموزشی برای دانش آموزان متنوع ... ۱۶۷

فصل ۵

- ارتقای پذیرش اجتماعی و مدیریت رفتار
دانش آموزان ۱۷۷
مصاحبه: سامانتا دیتز ۱۷۸
۵-۱ ایجاد جو مثبت در کلاس ۱۷۹
۵-۲ افزایش پذیرش اجتماعی دانش آموزان دچار ناتوانی ۱۸۳
۵-۳ تشخیص و پیشگیری از قلدری کردن ۱۸۶
۵-۴ درک مدیریت رفتار در کلاس‌های با فرهنگ‌های ... ۱۸۸
۵-۵ فراهم کردن حمایت‌های مداخله‌ای رفتاری مثبت ... ۱۹۰
۵-۶ حمایت‌های مداخله‌ای رفتاری مثبت: راهبردهای ... ۱۹۵

فصل ۶

- آموزش دانش آموزان دچار ناتوانی یادگیری و
اختلال کاستی توجه بیش‌فعالی-تکانش‌گری ۲۱۱
مصاحبه: تامی گرگوری ۲۱۲
۶-۱ ناتوانی‌های یادگیری ۲۱۳
۶-۲ ویژگی‌های دانش آموزان دچار ناتوانی‌های یادگیری ۲۱۴
۶-۳ شناسایی دانش آموزان دچار ناتوانی‌های یادگیری ۲۱۹
۶-۴ فنون آموزشی و انطباق‌ها برای دانش آموزان دچار ... ۲۲۳
۶-۵ اختلال کاستی توجه بیش‌فعالی-تکانش‌گری ۲۳۳
۶-۶ ویژگی‌های دانش آموزان دچار اختلال کاستی ... ۲۳۶
۶-۷ شناسایی و ارزیابی دانش آموزان دچار اختلال ... ۲۴۱
۶-۸ رهنمودهای آموزشی و انطباق‌ها برای دانش آموزان ... ۲۴۳

فصل ۷

- آموزش دانش آموزان دچار اختلال‌های ارتباطی ۲۵۳
مصاحبه: لوری جانسون ۲۵۴
۷-۱ اختلال‌های ارتباطی ۲۵۵
۷-۲ دلایل اختلال‌های ارتباطی ۲۷۴
۷-۳ تشخیص دانش آموزان دچار اختلال‌های ارتباطی ۲۷۵
۷-۴ راهنماها و انطباق‌های آموزشی برای دانش آموزان ... ۲۷۷
۷-۵ کار با والدین به‌منظور توسعه مفاهیم زبانی ۲۸۸

فصل ۸

- آموزش دانش آموزان دچار اختلال‌های هیجانی
و رفتاری ۲۹۳
مصاحبه: آدالین سالادریگاس ۲۹۴

- ۴۶۱-۱۳ آماده‌سازی تدریسی که مشارکت را تقویت نماید.....
- ۴۷۲-۱۳ استفاده از سوال و بحث به‌منظور تقویت مشارکت ...
- ۴۷۵-۱۳ استفاده از سازمان‌دهنده‌های گرافیکی.....
- ۴۷۹-۱۳ تقویت موفقیت دانش‌آموزان با تکالیف واضح و ...
- ۴۸۷-۱۳ آموزش راهبرد کارآمد.....

فصل ۱۴

- ۵۰۱ تسهیل خواندن.....
- ۵۰۲ مصاحبه: اینس لزانو.....
- ۵۰۳-۱ آموزش خواندن.....
- ۵۱۰-۲ اثربخشی آموزش خواندن برای خوانندگان دچار ...
- ۵۲۰-۳ راهبردهایی برای آموزش آگاهی واج‌شناختی و آوایی ...
- ۵۲۵-۴ راهبردهایی برای آموزش شناسایی کلمه.....
- ۵۳۵-۵ فونونی برای کمک به رشد سیالی دانش‌آموزان.....
- ۵۴۰-۶ فونونی برای بهبود درک مطلب خواندن.....

فصل ۱۵

- ۵۵۱ تسهیل نوشتن.....
- ۵۵۲ مصاحبه: میشل لانگلوئیس.....
- ۵۵۳-۱ روندهای فعلی در برنامه‌دستی و آموزش نوشتن.....
- ۵۵۹-۲ آموزش فرایند نوشتن.....
- ۵۶۴-۳ راهبردهای ایجاد محیط ارتقادهنده نوشتن.....
- ۵۶۹-۴ ایجاد انطباق‌هایی برای نویسندگان دچار مشکل: ...
- ۵۷۶-۵ راهبردهایی برای آموزش روایت‌نویسی، ...
- ۵۸۱-۶ آموزش مهارت‌های املا.....
- ۵۸۸-۷ آموزش مهارت‌های دستخط و صفحه‌کلید.....

فصل ۱۶

- ۵۹۷ کمک به موفقیت همه دانش‌آموزان در ریاضی.....
- ۵۹۸ مصاحبه: رودنی روزارد.....
- ۵۹۹-۱ روندهای فعلی در آموزش و برنامه‌دستی ریاضی.....
- ۶۰۴-۲ مشکلات در یادگیری ریاضی.....
- ۶۰۸-۳ سنجش و پایش پیشرفت.....
- ۶۱۳-۴ کمک به پیشرفت دانش‌آموزان در ریاضی.....
- ۶۲۳-۵ راهبردهایی برای کمک به همه دانش‌آموزان در ...
- ۶۳۰-۶ راهبردهایی برای کمک به همه یادگیرندگان در ...
- ۶۳۴-۷ راهبردهایی برای کمک به همه دانش‌آموزان ...

- ۶۴۱ واژه‌نامه توصیفی.....
- ۶۵۷ منابع.....
- ۶۸۵ واژه‌نامه فارسی به انگلیسی.....
- ۶۸۷ واژه‌نامه انگلیسی به فارسی.....
- ۶۸۹ نمایه.....

- ۲۹۵-۸ شناخت اختلال‌های هیجانی و رفتاری.....
- ۳۰۷-۸ علل اختلال‌های هیجانی و رفتاری.....
- ۳۰۹-۸ شناسایی و ارزیابی دانش‌آموزان دچار اختلال‌های ...
- ۳۱۸-۸ روش‌های تدریس مؤثر برای دانش‌آموزان دچار ...

فصل ۹

- آموزش دانش‌آموزان دچار اختلال‌های طیف اتیسم/اختلال‌های فراگیر رشدی..... ۳۳۵
- مصاحبه: کلی پیچ..... ۳۳۶
- ۹-۱ تعاریف و ویژگی‌های اختلال‌های طیف اتیسم/..... ۳۳۷
- ۹-۲ شناسایی و ارزیابی دانش‌آموزان دچار اختلال‌های..... ۳۴۵
- ۹-۳ برنامه‌دستی و رهنمودهای آموزشی برای..... ۳۴۶
- ۹-۴ رسیدگی به رفتارهای مخاطره‌آمیز..... ۳۵۶

فصل ۱۰

- آموزش دانش‌آموزان دچار کم‌توانی ذهنی و رشدی..... ۳۶۱
- مصاحبه: کریس جانسون..... ۳۶۲
- ۱۰-۱ شناخت کم‌توانی ذهنی و رشدی..... ۳۶۳
- ۱۰-۲ علل کم‌توانی ذهنی..... ۳۶۷
- ۱۰-۳ شناسایی دانش‌آموزان دچار کم‌توانی ذهنی..... ۳۶۸
- ۱۰-۴ فنون آموزشی و منطبق‌سازی‌های آموزشی برای..... ۳۷۱

فصل ۱۱

- آموزش دانش‌آموزان دچار ناتوانی‌های با بروز پایین..... ۳۸۷
- مصاحبه: بگی کرکلند..... ۳۸۸
- ۱۱-۱ دانش‌آموز دچار نقایص دیداری..... ۳۸۹
- ۱۱-۲ دانش‌آموزان دچار نقص شنوایی..... ۳۹۸
- ۱۱-۳ دانش‌آموزان دچار ناتوانی‌های جسمی، نقایص ... ۴۰۶
- ۱۱-۴ دانش‌آموز دچار ناتوانی‌های حسی چندگانه یا دوگانه..... ۴۱۸

فصل ۱۲

- آموزش و سنجش تفکیکی برای همه دانش‌آموزان..... ۴۲۳
- مصاحبه: استفانی بلوم و کریستین شنگ..... ۴۲۴
- ۱۲-۱ آموزش مبتنی بر استانداردها..... ۴۲۵
- ۱۲-۲ آموزش تفکیکی..... ۴۲۸
- ۱۲-۳ تکالیف خواندن تفکیکی..... ۴۴۲
- ۱۲-۴ سنجش تفکیکی..... ۴۴۹

فصل ۱۳

- تقویت یادگیری محتوایی از طریق ارتباط بین آموزش و یادگیری..... ۴۵۹
- مصاحبه: پاتریشیا گراند، آماندا ری و اندرو دمورو..... ۴۶۰

این هفتمین ویرایش کتاب روان‌شناسی و آموزش دانش‌آموزان با نیازهای ویژه با تأکید بر آموزش در موقعیت‌های فراگیر است که هم‌اکنون در «مای اجوکیشن لب» وجود دارد.

«مای اجوکیشن لب» جدیدترین روش انتشارات پیرسون در ارائه محتوای موردقبول ما است. «مای اجوکیشن لب» کاملاً دیجیتال و بسیار جذاب بوده و یک تجربه یادگیری فراگیر را ارائه می‌دهد که با توجه به روشی که دانشجویان امروزی می‌خوانند، فکر می‌کنند و یاد می‌گیرند، طراحی شده است. با نشاط بخشیدن به محتوای دوره، با تعاملات و ارزیابی‌های رسانه‌ای، REVEL به مربیان این قدرت را می‌دهد تا تعامل با دوره را برای ارتباط بهتر با دانش‌آموزان افزایش دهند.

پیشنهادهای «مای اجوکیشن لب»

محتوای پویا با نحوه مطالعه، تفکر و یادگیری دانشجویان امروزی مطابقت دارد، از جمله:

- **فیلم‌های ادغامی**، چون فیلم‌ها با روایت ادغام شده‌اند، دانشجویان را قادر می‌سازند تا با مفاهیم درگیر شوند و نقش فعالی در یادگیری داشته باشند. «مای اجوکیشن لب» با ارائه منحصربه‌فرد از طریق رسانه به‌عنوان بخشی ذاتی از محتوای دوره، به ویژگی‌های بارز عنوانین پرفروش «انتشارات پیرسون» جانی تازه می‌بخشد.
- مثال‌های ویدئویی شامل فیلم مربیان در داخل و خارج از کلاس، صحبت دانش‌آموزان در مورد تجربیات خود با فناوری‌های انطباقی و روش‌های کلاسی در آموزش و یادگیری، و بحث‌های والدین در مورد منابع، فناوری‌های انطباقی و راهبردهایی است که آنها برای کمک به فرزندان خود در خانه یاد گرفته‌اند. در هر فصل، این مهارت‌ها و راهبردها به محتوای مربوطه و نتایج یادگیری پیوند می‌خورند. این تجربیات معلمان واقعی در مورد روش‌هایی که به دانش‌آموزان کمک می‌کنند، یا صحبت‌های دانش‌آموزان واقعی در مورد آنچه در کلاس‌های عمومی برای آنها مؤثر بوده، به دانشجویان کمک می‌کند درک عمیق‌تری در مورد تأثیر استفاده از مهارت‌ها و مفاهیم آموزش ویژه داشته باشند.
- **URL** های ادغامی در کل متن، دانشجویان را به وبسایت‌هایی هدایت می‌کند که می‌توانند دانش خود را در مورد موضوعات، مهارت‌ها، ابزارها و راهبردهای مربوط به آموزش و یادگیری افزایش دهند.
- **پرسش‌ها و فرصت‌های کوتاه پاسخ** که در سراسر «مای اجوکیشن لب» واقع شده است، این امکان را به دانشجویان می‌دهند تا قبل از حرکت به سوی مطالب بعدی، در فواصل منظم، درک خود را بررسی کنند. پرسش‌ها در قالب چندگزینه‌ای و کوتاه پاسخ هستند.
- **سؤالات سنجش چندگزینه‌ای** برای بررسی درک خود، دانشجویان را در مورد محتوایی که در انتهای هر بخش اصلی خوانده‌اند، آزمایش می‌کند. برای پاسخ صحیح، بازخورد ارائه شده است.
- **واژه‌نامه تعاملی** اصطلاحات کلیدی پررنگ در متن را به تعاریف واژه‌نامه پیوند می‌دهد، و دانشجویان را قادر می‌سازد مفاهیمی را که نمی‌دانند، بخوانند و با وضوح درک کنند، بدون اینکه نیازی باشد از آنها گذر کنند.

موارد جدید این ویرایش

ما به صحبت‌های کاربران خود گوش فراداده‌ایم و متنی ایجاد کرده‌ایم که استفاده از آن در کلاس راحت‌تر بوده و برای دانش‌آموزان جذاب‌تر است. نقطه قوت این کتاب، فعالیت‌های یادگیری بی‌شماری است که هم مربوط به کلاس‌های دوره ابتدایی و هم دوره متوسطه است. تغییرات و بهبودها عبارت‌اند از:

- محتوای ساده‌شده که راهبردها و مثال‌های بیشتری را ارائه می‌دهد و باعث می‌شود دانشجویان در جو کلاس قرار گیرند.
- روش‌های پژوهشی مبتنی بر شواهد در کل متن که مبتنی بر جدیدترین راهبردهای پژوهشی و آموزشی است.
- مطالب فصل ۲ در مورد پاسخ به مداخله یا سیستم‌های حمایتی چندسطحی اصلاح و به‌روز شده، و آخرین پژوهش‌ها و راهبردها را منعکس می‌کنند. علاوه‌براین، در سرتاسر فصول کتاب، اطلاعات مربوط به درک و استفاده از روش‌های مبتنی بر پژوهش در چارچوب پاسخ به مداخله، ادغام و برجسته شده است.
- فصل ۴ در مورد استفاده از پاسخ به مداخله جهت بهبود فرصت‌ها برای دانش‌آموزان متنوع به لحاظ زبانی و فرهنگی و کاهش بازنمایی نامتناسب آنها در برنامه‌های آموزش ویژه، بحث می‌کند.
- در فصل ۶ اطلاعات مربوط به شناسایی دانش‌آموزان دچار اختلال یادگیری و کاستی توجه بیش‌فعالی را بسیار به‌روز کرده‌ایم. پژوهش‌ها، راهبردها و منابع جدید نیز گنجانده شده است.
- فصل ۷ شامل یک بخش تقویت‌شده در مورد نقش آسیب‌شناس گفتار و زبان و همچنین شامل یک راهبرد جدید در مورد چگونگی توصیف شیوه‌هایی است که می‌توانید به والدین کودک دچار اختلال گفتاری یا زبانی برای حمایت از ارتباطات کودک پیشنهاد دهید.
- فصل ۸، در بحث خود در مورد هدف قرار دادن مشکلات رفتاری، در مورد چگونگی اجرای سنجش کارکردی رفتار در طی هر یک از سطوح چارچوب پاسخ به مداخله بحث می‌کند. چرایی و چگونگی این کارها بحث شده است.
- فصل ۱۰، «آموزش دانش‌آموزان دچار کم‌توانی ذهنی و رشدی»، بسیار با پژوهش‌ها، بخش‌ها، راهبردها و تعاریف جدید، به‌روز شده است.
- ادغام استانداردهای اصلی مشترک ایالتی در هنرهای زبان انگلیسی از جمله خواندن (فصل ۱۴)، نوشتن (فصل ۱۵)، گوش دادن و همچنین ریاضیات (فصل ۱۶). کاربردهای خاص استاندارد برای دانش‌آموزان با نیازهای ویژه ارائه شده است.

روش ما

امروزه متخصصان تدریس مسئولیت بیشتری در تأمین نیازهای آموزشی و رفتاری دانش‌آموزان با زمینه‌های مختلف و با نیازهای یادگیری متنوع به عهده دارند. معلمان، دانش‌آموزان دارای نیازهای ویژه را به‌عنوان بزرگ‌ترین چالش و اغلب بزرگ‌ترین پاداش خود می‌بینند. متأسفانه، بسیاری از معلمان آموزش عمومی در یافتن راهبردهایی برای استفاده در آموزش دانش‌آموزان استثنایی خود، موفق نیستند. آنها مشتاق ارائه آموزش مناسب هستند، اما در اغلب موارد احساس می‌کنند آمادگی کافی برای انجام این کار را ندارند. علاوه‌براین، معلمان به ما می‌گویند که بیشتر دوست دارند شیوه‌های خاص آموزشی را یاد بگیرند که برای همه یادگیرندگان اثربخش هستند و آنها می‌خواهند که این روش‌ها باعث افزایش یادگیری همه دانش‌آموزان کلاس‌شان شود.

موضوع اصلی این کتاب این است که معلمان آموزش عمومی می‌توانند با استفاده از ابزارها و راهبردهای توصیف‌شده در این کتاب، تغییری در زندگی همه دانش‌آموزان، به‌ویژه دانش‌آموزان با نیازهای ویژه ایجاد کنند. آنچه به نظر ما در مورد روش‌های توصیه‌شده بسیار هیجان‌انگیز است این است این روش‌ها عملکرد همه یادگیرندگان در کلاس - نه فقط دانش‌آموزان با نیازهای ویژه - را بهبود می‌بخشند. اعتماد ما در مورد اثربخشی این روش‌ها از دو منبع مهم ناشی می‌شود: (الف) پژوهش‌هایی که اثربخشی این روش‌ها را با طیفی از یادگیرندگان نشان می‌دهند، و (ب) کار مداوم ما در کلاس‌هایی که این روش‌ها را به‌صورت موفقیت‌آمیزی اجرا می‌کنند. بسیاری از معلمان که

داستان‌هایشان در کل این کتاب وجود دارد، روش‌های توصیه‌شده را اجرا و گسترش می‌دهند. دانشجو معلمان در کلاس‌های دانشگاهی ما، و همچنین کارآموزان معلمی، ما را ترغیب کردند که کاری بیش از توصیف انطباق‌های برنامه‌درسی انجام دهیم. آنها ما را تشویق کردند که روندهای مرحله‌به‌مرحله برای نحوه اجرای انطباق‌های برنامه‌درسی در کلاس ارائه دهیم. پس از مطالعه این کتاب، معلمان آینده دانش بیشتری در مورد دانش‌آموزان با نیازهای ویژه خواهند داشت - آنها ابزار و اعتمادبه‌نفس کافی برای پاسخگویی کافی به تمام نیازهای تحصیلی و اجتماعی دانش‌آموزان خود را خواهند داشت. ما فکر می‌کنیم که خوانندگان این کتاب، علاوه بر برخورداری از دانش زمینه‌ای لازم در مورد افراد دچار ناتوانی، از دانش عملی جهت بهبود نتایج برای همهٔ زبان‌آموزان کلاس خود، بهره‌مند خواهند شد.

چاپ هفتم کتاب حاضر، شامل منابع تازه‌ای برای آخرین پژوهش‌ها و قوانین است که به خوانندگان اجازه می‌دهد جدیدترین پژوهش‌ها را در مورد موضوعات موردعلاقه جستجو کنند. به کل کتاب اطلاعات جدیدی اضافه کرده‌ایم و شیوه‌های آموزشی و رفتاری را که مبتنی بر شواهد هستند، توصیف کرده‌ایم. رویکردهای نوآورانه‌ای برای تقویت آموزش همهٔ فراگیران در کلاس‌های آموزش عمومی ارائه می‌دهیم.

تمرکز بر راهبردهای کاربردی

- هر فصل با یک مصاحبه آغاز می‌شود که داستان معلم، دانش‌آموز یا والدین را ارائه می‌دهد که مستقیماً با ایده‌های اصلی فصل ارتباط دارد. همچنین هر یک از این داستان‌ها مسائل و پاسخ‌های شخصی را مشخص می‌کنند که در ارتباط با مطالب بعدی هستند.
- هر فصل با سؤالات، فعالیت‌ها و چالش‌های تفکر و کاربست، پایان می‌یابد تا خواننده را برای ادغام و به‌کارگیری مطالب ارائه‌شده، به چالش بکشد.

علاوه بر ویژگی‌های سازمان‌دهی که هر فصل با آنها شروع شده و پایان می‌یابد، ویژگی‌های زیر در فصل‌ها گنجانده شده است:

رهنمودهایی برای معلمان در هر فصل، توصیه‌های خاص، رهنمودهایی برای تمرین و روش‌های گام‌به‌گام ارائه می‌دهند.

رهنمودهایی برای معلمان ۲-۳

نحوه‌ای که اعضای تیم رهبری آموزشی پاسخ به مداخله را تسهیل می‌کنند

- اعضای تیم تصمیم‌گیری روند پاسخ به مداخله را از چند طریق تسهیل می‌کنند، از جمله:
- بررسی داده‌های پیش‌پیشرفت دانش‌آموزان در مداخلات با توجه به پایه و درکل مدرسه.
 - تأمین منابع مادی و انسانی برای اجرای فرایند پاسخ به مداخله.
 - مشاهدهٔ کلاس درس برای اطمینان از اینکه آموزش مبتنی بر پژوهش است.
 - سازمان‌دهی گروه‌های مداخله و نظارت بر اثربخشی آنها.
 - رشد حرفه‌ای معلمان و سایر مربیان اصلی.
 - تقسیم‌بندی غرابالگری، پیش‌پیشرفت و ارزیابی سایر داده‌ها.
 - کمک به جمع‌آوری داده‌ها و پیشرفت.
 - برقراری ارتباط با ذینفعان اصلی برای اطمینان از اینکه طرح‌های آموزشی و رفتاری در سراسر درمان همسو هستند.
 - تسهیل تصمیم‌گیری آموزشی.

تدریس در ۶۰ ثانیه در تمام فصل‌ها، درس کوتاه مختصری را ارائه می‌دهد که مثال‌های مشخص و عینی از نحوه‌ای است که معلم می‌تواند با صرف ۱ دقیقه زمان، در دانش‌آموزان دچار ناتوانی یا با نیازهای متنوع تغییر ایجاد کند.

تدریس در ۶۰ ثانیه

معنای صفر

در یک تدریس ۶۰ ثانیه‌ای، معلم ممکن است بیان کند که اصطلاح صفر چندین معنا دارد.

- «یکی از معانی صفر چیست؟» «بله، صفر به معنای هیچ چیز است.»
 - «اگر صفر آب‌نبات دارید، پس هیچ آب‌نباتی ندارید.»
 - «وقتی اعداد را می‌نویسیم، معنی متفاوت صفر، جایگزین است. به‌عنوان مثال، در عدد ۱۰۰، صفرها به ما می‌گویند که این عدد خیلی بیشتر از ۱ است.» سپس معلم می‌تواند یک صفر را از عدد ۱۰۰ حذف کند.
 - سپس معلم می‌پرسد، «این چه عددی است» بله، عدد جدید ۱۰ است. صفر در انتهای عدد به ما می‌گوید که این عدد بیشتر از ۱ است اما از عدد قبلی یعنی ۱۰۰، بسیار کمتر است.
- سپس معلم می‌تواند نمونه‌های دیگری را بیان کند.

فعالیت‌هایی برای همه یادگیرندگان نمونه‌ای از دروس را ارائه می‌دهند که شامل اهداف، روندها و پیشنهادها کاربردی برای اجرا در کلاس است.

فعالیتی برای همه یادگیرندگان

استفاده از زمان‌سنج برای تغییر رفتار

هدف: افزایش رفتارهای مناسب، مانند انجام تکلیف، و کاهش رفتارهای نامناسب، از قبیل ترک صندلی

روش:

۱. زمان‌سنج را به دانش‌آموزان نشان دهید و بیان کنید که می‌خواهید از آن برای سرخ دادن به دانش‌آموزان استفاده کنید تا در کلاس متمرکز بر تکلیف باشند. با دانش‌آموزان در مورد اینکه روش شامل چه رفتارهایی می‌شود، بحث کنید (به‌عنوان مثال، کار کردن روی تکلیف، تکمیل تکلیف، پرسیدن سؤال، خواندن متن).
۲. بیان کنید که زمان‌سنج در فواصل زمانی مختلف به صدا درمی‌آید و به همه گروه‌ها یا افرادی که در هنگام زنگ زدن زمان‌سنج در حال انجام تکلیف هستند، امتیاز اختصاص داده می‌شود.
۳. زمان‌سنج را ابتدا برای مدت‌زمان کوتاه (از ۵ تا ۱۰ دقیقه) و سپس برای مدت‌زمان طولانی تنظیم کنید.

Source: Adapted from "The timer-game: A variable interval contingency for the management of out-of-seat behavior," by M. M. Wolf, E. L. Hanley, L. A. King, J. Lachowicz, & D. K. Giles, 1970, *Exceptional Children*, 37, 113-117.

نکاتی از فناوری دسترسی به منابعی را فراهم می‌کند که رهنمودها و توصیه‌هایی در مورد ابزارها، مهارت‌ها و راهبردهای آموزشی ارائه می‌دهند.

نکاتی از فناوری

ابزارهای مفید برای دانش‌آموزان دچار ناتوانی یادگیری

- منابع وب برای معلمان، والدین و دانش‌آموزان**
- کودکان و بزرگسالان دچار کاستی توجه/بیش‌فعالی (www.ddahc.org)
- انجمن کاستی توجه (www.dda.org)
- گرو (gro)
- ناتوانی یادگیری آنلاین (www.gro.enlinodl)
- کمک صفحه‌کلید وجود دارد:
- نوشتن: بلندخوانی ۶ شرکت دان جانستون** (www.donjohnston.com)
- این عبارت را جستجو کنید: بلندخوانی ۶ در سایت شرکت دان جانستون. این محصول، با ابزار شنیداری به دانش‌آموزان کلاس‌های ۳ تا ۲۱ که در نوشتن مشکل دارند کمک می‌کند تا به‌صورت مؤثرتری بنویسند.
- آموزش تایپ کردن ماییس بیکن از بوردباند** (www.mavisbeacon.com)
- این محصول بسیار پرترفدار از طریق بازی‌ها و تمرین‌های مختلف، کاربران را درگیر و باانگیزه می‌سازد.
- برنامه‌های پردازش کلمه سختگو**
- برنامه‌های پردازش کلمه سختگو می‌توانند با بیان حروف، کلمات و جملات به هنگام تایپ کردن، به نویسندگان خردسال کمک کنند، بنابراین در فرآیند نوشتن، بازخورد شنیداری و همچنین دیداری ایجاد می‌کند.
- نوشتن با کمک صفحه‌کلید**
- در اوایل، دانش‌آموزانی که در دستخط مشکل دارند، چه برای انشا و چه برای یادداشت‌برداری - بدون در نظر گرفتن دلیل - باید نوشتن با کمک صفحه‌کلید را آموزش ببینند. آموزش‌های مبتنی بر رایانه بسیار خوبی در زمینه نوشتن با

- نرم‌افزار پیش‌بین کلمه**
- دانش‌آموزان پس از تایپ هر حرف، فهرستی از کلمات احتمالی را دریافت می‌کنند و می‌توانند کلمه موردنظر را انتخاب کنند؛ از انتخاب املائی و کلمات پشتیبانی می‌کند، و می‌تواند با بانک‌های کلمه سفارشی و فرهنگ لغت موضوعی،

(<http://www.learningally.org>)

ضبط‌های مربوط به نابینا و نارساخوان سازمانی است که برای افرادی که ناتوانی یادگیری یا ناتوانی دارند، کتاب و سایر مطالب ضبط‌شده را تهیه می‌کند.

برنامه‌های آی‌پد/آی‌پاد عبارت‌اند از:

- Read2Go
- Typ-O HD
- Sentence Builder
- Dragon Dictation

پادگست‌ها فردی سازی شود. همچنین شامل تشخیص گفتار داخلی است.

ابزارهای موبایلی تنها برای گوش دادن موسیقی نیستند. دانش‌آموزان می‌توانند سخنرانی‌های را ضبط کنند، فایل‌های صوتی را در گوشی خود دانلود کنند و درحالی‌که برای آزمون مطالعه می‌کنند یا نوشته‌ها را مرور یا ویرایش می‌کنند، به سخنرانی‌ها گوش دهند.

دوست یادگیری (قبل از این ضبط‌های مربوط نابینا و نارساخوان)

هم‌نویسنده ۷ شرکت دان جانستون
(www.donjohnston.com)

در صفحه اصلی سایت شرکت دان جانستون روی هم‌نویسنده ۷ کلیک کرده و سپس در مورد این نرم‌افزار پیش‌بین کلمه چیزهای بیشتری یاد بگیرید.

منابع حمایتی برای مربیان

منابع زیر برای بارگیری توسط مربیان در www.pearsonhighered.com/educators در دسترس است. مربیان، نویسنده یا عنوان این کتاب را وارد می‌کنند، این ویرایش کتاب را انتخاب می‌کنند و سپس برای ورود به سیستم و بارگیری مکمل‌های کتاب درسی، روی برگه «منابع» کلیک می‌کنند.

دفترچه راهنمای منابع و بانک آزمون ۰-۴۴۴۷۸۴-۱۳-۰

دفترچه راهنمای منابع و بانک آزمون شامل پیشنهادهایی برای فعالیت‌های یادگیری، تمرینات اضافی «تجربه دست‌اول»، سخنرانی‌های تکمیلی، تجزیه و تحلیل مطالعه موردی، موضوعاتی برای بحث، فعالیت‌های گروهی و یک مجموعه قوی از اقلام آزمون است. برخی از سؤالات (سؤالات سطح پایین) از دانشجویان می‌خواهند مفاهیم و اصولی را که آموخته‌اند شناسایی کرده یا توضیح دهند؛ اما بسیاری دیگر از سؤالات (سؤالات سطح بالاتر) از دانشجویان می‌خواهند که همان مفاهیم و اصول را در موقعیت‌های کلاسی خاص - یعنی رفتارهای واقعی دانش‌آموزان و راهبردهای تدریس - به کار گیرند.

اسلایدهای پاورپوینت ۹-۴۴۴۷۸۵-۱۳-۰

اسلایدهای پاورپوینت شامل خلاصه‌هایی از مفهوم اصلی است که یادگیری را افزایش می‌دهد. این اسلایدها برای کمک به دانشجویان در درک، سازمان‌دهی و به خاطر سپردن مفاهیم و نظریه‌های اصلی طراحی شده‌اند.

TESTGEN ۵-۴۴۴۷۸۷-۱۳-۰

TestGen یک مولد آزمون قدرتمند است که مربیان آن را روی رایانه نصب می‌کنند و همراه با فایل بانک سؤالات TestGen برای متن، استفاده می‌کنند. سنجش‌ها ممکن است به صورت چاپی یا آزمون آنلاین ایجاد شوند. TestGen به‌طور انحصاری از طریق ناشران آموزشی پیرسون در دسترس است. مربیان TestGen را روی رایانه شخصی (ویندوز یا مکینتاش) نصب می‌کنند و آزمون‌هایی را برای آزمودن کلاس و سایر گزینه‌های اجرایی تخصصی مانند شبکه منطقه‌ای یا وب، ایجاد می‌کنند. بانک آزمون که به آن پرونده اقلام آزمون (TIF) نیز گفته می‌شود، معمولاً شامل مجموعه بزرگی از اقلام آزمون است که بر اساس فصل سازمان‌یافته و برای استفاده در ایجاد یک آزمون، بر اساس مواد کتاب درسی مرتبط، آماده شده است.

آزمون‌ها را می‌توان در قالب‌های زیر بارگیری کرد:

فایل بانک آزمون TestGen — رایانه شخصی

فایل بانک آزمون TestGen — مکینتاش

بانک آزمون TestGen — تخته‌سیاه ۹ TIF

بانک آزمون TestGen — تخته‌سیاه TIF (WebCT) Vista / CE

بانک آزمون فرشته (زیپ)

بانک آزمون D2L (زیپ)

بانک آزمون مدل

بانک آزمون ساکای (زیپ)

تقدیر و تشکر

از افراد زیادی به خاطر کمک‌های سخاوتمندانه آنها در زمینه زمان، دانش، تجربه و مشاوره صحیح، تشکر می‌کنیم. از معلمانی که کلاس‌های درس، دانش‌آموزان و تجربیات خود را با ما به اشتراک گذاشته‌اند، بسیار ممنون هستیم. به‌ویژه، می‌خواهیم صمیمانه از معلمان و مدیران مدرسه ابتدایی فلامینگو و مدرسه آزمایشگاه هنری اس وست تشکر کنیم. همچنین می‌خواهیم از بسیاری از دانشجویانی تشکر کنیم که در برنامه‌های آماده‌سازی معلمان در دانشگاه آریزونا، دانشگاه میامی و دانشگاه تگزاس به ما کمک کرده‌اند تا نگرش‌ها، دانش و مهارت‌های مهم لازم برای معلمان جدید را که برای آموزش به فراگیران متنوع آماده می‌شوند، بهتر درک کنیم.

برخی از افرادی که نام آنها باید به‌خاطر مشارکت سخاوتمندانه آنها در چاپ‌های قبلی این کتاب ذکر شوند عبارت‌اند از: مری هینسون، برای به اشتراک گذاشتن دانش ارزشمند خود به‌عنوان یک توسعه‌دهنده شغل و مربی دانشگاه برای دوره فراگیرسازی برای معلمان متوسطه؛ شارون کوتوک، برای به اشتراک گذاشتن دانش ارزشمند خود به‌عنوان آسیب‌شناس گفتار/زبان؛ البا رییز و مانوئل بلو، برای بررسی و ارائه بینش در مورد آموزش دانش‌آموزان متفاوت از لحاظ فرهنگی و زبانی؛ پائولت جکسون، برای ارائه کمک تخصصی در زمینه تهیه و چاپ نسخه‌های خطی؛ و ژان جی اولمان که از دانش وی در مورد فناوری و آموزش ویژه، در تدوین «نکاتی از فناوری» بهره بردیم. به‌صورت ویژه از ساندرا بوون، پنی روزنبلوم و آندره موریسون تشکر می‌کنیم. تخصص آنها به ترتیب در آموزش دانش‌آموزان دچار نقایص شنیداری، نقایص دیداری و کم‌توانی ذهنی/ناتوانی‌های شدید، منبع ارزشمندی بود. ساندرا در نوشتن بخش نقایص شنیداری نقش مهمی داشت. پنی نقش مشابهی را در نوشتن بخش مربوط به نقایص دیداری همان فصل ایفا کرد. آندره نه‌تنها در بخش ناتوانی‌های جسمی و اختلال‌های سلامتی کتاب کمک کرد، بلکه در نوشتن فصل ناتوانی‌های رشدی نیز نقش بسزایی داشت. همچنین می‌خواهیم از مارک اف آرلی، جف سیگافوس و گیلیو لانشونی برای سهم خود در چاپ قبلی فصل اُتِسم تشکر کنیم.

اِهوآ کیم، آلیسون گولد بوردمن و جین سیناگوب در همه جنبه‌های تهیه نسخه‌های خطی، از جمله کارهای ویراستاری تخصصی و قضاوت خوب، کمک کردند. سهم آنها در این کتاب زیاد است. مخصوصاً ماایلیم از کار دقیق و متفکر اِهوآ که در چاپ سوم سهم بسزایی داشت و از آلیسون گولد بوردمن، به دلیل سهم قابل توجه در چاپ چهارم، تشکر کنیم. آلیسون گولد بوردمن در «رهنمودهایی برای معلمان»، ضمیمه و متن منعکس‌کننده تغییرات سیاست، کمک ارزشمندی ارائه داد. برایانا بدنارسکی در ویرایش ششم کمک زیادی به ویراستاری کرد. همچنین می‌خواهیم از دکتر هدر گاریسون از دانشگاه استرودسبرگ غربی پنسیلوانیا برای آماده‌سازی «آزمون‌های پیامد یادگیری» و همچنین کار وی در مورد مکمل‌های تجدیدنظر شده نویسنده قدردانی کنیم.

همچنین از پیشنهادها و بازنگری‌های داوران برجسته‌ای بهره‌مند شدیم. از کمک زیاد شما متشکریم: بوری آرگوس-کالوو از دانشگاه تگزاس در ال پاسو؛ مانوئل باررا از دانشگاه ایالتی متروپولیتن؛ شری دمیک از دانشگاه والپارایسو؛ یونجو لی از دانشگاه ایالتی کالیفرنیا - بیکرزفیلد؛ و ای هلن رابینسون از دانشگاه فلوریدا جنوبی - ساراسوتا ماناتی.

همچنین چند تن از افراد وجود دارند که با توجه به زمینه‌های تخصصی مربوط به پژوهش‌ها، در بررسی فصلی که در تخصص آنها است، به ما کمک کردند. سوزان جانستون از دانشگاه یوتا در فصل اختلال‌های ارتباطی به ما کمک کرد. کاتلین رابینز، جنیس دی و شریل وینستون از دانشگاه یوتا در مورد متن چالش‌های دیداری/شنیداری/جسمی توضیحاتی ارائه دادند. میسی آلیور از دانشگاه تگزاس در مورد اختلال‌های فراگیر رشد، بازخورد داد. جف سیگافوس از دانشگاه تگزاس دیدگاه‌هایی درباره فصل ناتوانی‌های رشدی ارائه داد. آلیته آلفانو از دانشگاه میامی

به صورت تخصصی فصل نقایص دیداری، نقایص شنیداری، ناتوانی‌های جسمی، نقایص سلامتی و آسیب‌های مغز را بررسی کرد. میشل میلر، همچنین از دانشگاه میامی، نظرات ارزشمندی را در مورد فصل دانش‌آموزان دچار ناتوانی رشدی ارائه داد. جنیفر لنگر-اوسونا از دانشگاه میامی بینش‌هایی را در مورد فصل آموزش ریاضیات ارائه داد؛ مانند همه نویسندگان، ما همیشه مشتاق بازنویسی نبودیم اما خیلی زود به مزایای پیشنهادها و منابع مفید آنها پی بردیم.

کارکنان آموزش پیرسون از این کتاب حمایت مداوم داشته‌اند. ری شورت، سردبیر ارشد، در ابتدا در مورد نوشتن کتاب با ما تماس گرفت و تشویق و بازخورد مثبت مداومی ارائه داد. وقتی کار دشوار شد، او منبع فوق‌العاده‌ای بود و به ما اطمینان می‌داد که پیشرفت خوبی داشتیم. در چاپ سوم و چهارم کتاب از کار مراقبانه و دقیق ویرجینیا لانینگان بسیار بهره‌مند شدیم. با مرگ ناگهانی همکار ما کانداس بوس، ویرجینیا منبع حمایت اجتماعی و حرفه‌ای برای ما بود. او واقعاً در سرتاسر مراحل تکمیل این نسخه‌ها، ما را راهنمایی کرد. از او بسیار سپاسگزاریم.

در ویرایش پنجم، ششم و هفتم این کتاب از بینش و پیشنهادهای آن دیویس ویراستار و مکس افنسون چاک، ویراستار توسعه بهره‌مند شدیم. آن دیویس سردبیر برجسته‌ای است. ما با ویراستاران زیادی در بسیاری از ناشران کار کرده‌ایم و آن دیویس فوق‌العاده است. او بینش و بینایی فوق‌العاده‌ای دارد و خود را بسیار خوش‌شانس می‌دانیم که با او کار می‌کنیم. در طی تجدیدنظرهای قابل توجهی که در این نسخه انجام دادیم، مکس ما را راهنمای کرد. زبانه‌ها قاصر است از اینکه به اندازه کافی از او تشکر کنیم یا به اهمیت بینش، حمایت و پیشنهادهای ویرایشی بسیار خوب او اعتراف کنیم. فکر می‌کنیم که شما موافق هستید که این نسخه تاکنون بهترین نسخه ما بوده است.

همچنین می‌خواهیم از شوهرانمان به خاطر حمایت همیشگی و فداکاری‌های شخصی‌شان بسیار تشکر کنیم:

جیم داممن و جری شوم.

- شارون آر. وان

- جین شای شوم

آموزش ویژه و فراگیرسازی تحصیلی

هدف‌های یادگیری

هدف ۱-۱. شناسایی قوانین، مقررات اصلی و رهنمودهای حاکم بر آموزش ویژه و توضیح نحوه اثرگذاری این قوانین بر روش‌های آموزش افراد دچار ناتوانی.

هدف ۱-۲. توصیف مسئولیت‌های معلم در قبال دانش‌آموزان دارای نیازهای ویژه و انواع تمرین‌ها و انطباق‌هایی که باید به کار ببرد.

هدف ۱-۳. بحث درباره قانون هیچ کودکی نباید عقب بماند و اثر آن بر آزمودن انطباق‌ها برای دانش‌آموزان دچار ناتوانی و قوانین گسترش‌یافته با توجه به قانون بهبود آموزش افراد دچار ناتوانی، از جمله آموزش و انتقال زود هنگام، همچنین، توجه به کاربردهای آموزشی اجرای فراگیرسازی و سایر خدمات فراهم‌شده در پیوستار خدمات برای دانش‌آموزان دچار ناتوانی.

چارچوب فصل

مصاحبه: الیزابت دیلر

بنیادهای اولیه و اخیر آموزش

ویژه

تأثیرات اولیه

تأثیرات اخیر

قانون آموزش افراد دچار

ناتوانی و قانون توان بخشی

شغلی

مقررات و رهنمودهای اجرای

قانون بهبود آموزش افراد

دچار ناتوانی

مقررات و قانون توان بخشی

شغلی

پیوستار خدمات آموزشی:

مفهوم محیط با حداقل

محدودیت

برنامه آموزش فردی (IEP)

مسئولیت‌های معلمان کلاس

مشارکت در فرایند ارجاع و

برنامه‌ریزی

انطباق آموزش

قانون هیچ کودک نباید عقب

بماند، گسترش قانون بهبود

آموزش افراد دچار ناتوانی و

فراگیرسازی

آزمودن انطباق‌ها برای

دانش‌آموزان دچار ناتوانی

گسترش اثر قانون بهبود

آموزش افراد دچار ناتوانی

فراگیرسازی

سنجش اطلاعات درباره

دانش‌آموزان

مسائل فراگیرسازی

خلاصه

تفکر و کاربست

مصاحبه: الیزابت دیلر

الیزابت دیلر، معلم پایه پنجم در مدرسه ابتدایی کوری واقع در یکی از شهرهای ایالت تگزاس است. الیزابت یک معلم خارق‌العاده است؛ چون او هم معلم آموزش ویژه و هم معلم آموزش عمومی بوده است. در ۲ سال گذشته، او معلم راهنما در تیم کلاس پنجم بوده است. او این جنبه از شغلش را دوست دارد که تخصصش در آموزش ویژه را با دانش جدیدی که به‌عنوان متخصص برنامه درسی آموزش عمومی دارد، ترکیب می‌کند. وی به سایر معلمان پایه پنجم در ایجاد تمرین‌های آموزشی و استفاده از پایش پیشرفت کمک می‌کند تا آموزش به همه دانش‌آموزان پایه پنجم، از جمله دانش‌آموزان دچار ناتوانی‌های شناسایی‌شده، ارائه شود. همچنین، او با تیم پاسخ به مداخله همکاری می‌کند تا پیشرفت دانش‌آموزانی را که در خطر مشکلات خواندن و ریاضی هستند، غربال و پایش کنند. الیزابت می‌گوید: این ترکیبی عالی از راهنمایی معلمان برای ایجاد انطباق‌های مناسب برای دانش‌آموزان دچار ناتوانی در کلاس‌هایشان و داشتن فرصتی برای اجرای تمرین‌ها در کلاس خودم است.

الیزابت در حفظ دانش‌آموزان دچار ناتوانی در کلاس‌های آموزش عمومی خیلی موفق بوده است. همچنین، او حامی مدل پاسخ به مداخله برای پیشگیری از مشکلات تحصیلی و شناسایی دانش‌آموزان برای آموزش ویژه در مدرسه‌اش بوده است. در ادامه برخی از توصیه‌های وی برای معلمان آموزش عمومی که در مدارس دارای مدل «پاسخ به مداخله» کار می‌کنند، ذکر شده است:

- اگر همه چیز را در مورد دانش‌آموزان دچار ناتوانی نمی‌دانید، نگران نباشید. سؤال بپرسید و از دیگران کمک بگیرید. بسیاری از تمرین‌های آموزشی که برای اغلب دانش‌آموزان مؤثر هستند، برای دانش‌آموزان دچار ناتوانی نیز مؤثر هستند.
- به یاد داشته باشید که چند دقیقه حمایت آموزشی متمرکز که فرصت بیشتری برای دانش‌آموزان دچار ناتوانی فراهم می‌کند تا تمرین کنند، می‌تواند خیلی مفید باشد.
- از پایش پیشرفت مداوم در خواندن و ریاضی استفاده کنید تا نسبت به [اثرات] تصمیم‌گیری آموزشی خود، آگاه باشید.
- از معلم آموزش ویژه، معلم باتجربه آموزش عمومی یا روان‌شناس مدرسه بخواهید تا به مشاهده دانش‌آموزان دچار ناتوانی در کلاس شما بپردازند. برای بهبود آموزش، از آنها راهنمایی بگیرید.
- به صورت مکرر با والدین یا سایر متخصصان ارتباط برقرار کنید. کلاس من هر هفته یک خبرنامه منتشر می‌کند که در وب‌سایت کلاس منتشر می‌شود. اگر والدین بخواهند، خبرنامه را چاپ کرده و به خانه آنها ارسال می‌کنیم. همچنین، یادداشت‌های هفتگی برای والدین دانش‌آموزان دچار ناتوانی می‌فرستم تا آنها را از پیشرفت فرزندشان آگاه سازم. به صورت مکرر به ملاقات سایر متخصصان از قبیل روان‌شناس مدرسه و معلمان آموزش ویژه می‌روم تا مطمئن شوم که حمایت‌های آموزشی و رفتاری مناسبی را عرضه می‌کنم.

الیزابت می‌گوید: از وقتی بچه بودم، دوست داشتم معلم شوم. وقتی خودم را معلم تصور می‌کردم، به کمک به دانش‌آموزانی فکر می‌کردم که نیاز بیشتری به من دارند. وقتی دانش‌آموزانی که مشکلاتی در یادگیری دارند پیشرفت می‌کنند، بیشتر احساس می‌کنم یک معلم هستم. دوست دارم کلاسم متشکل از دانش‌آموزان دچار ناتوانی‌های مختلف باشد. همه می‌آموزیم که می‌توانیم موفق شویم و به چه کم‌هایی نیاز داریم و همیشه می‌دانیم که هم‌کلاسی‌ها از ما حمایت می‌کنند.

مقدمه

گفته‌های الیزابت، دیدگاه‌های این کتاب را منعکس می‌کند. ما نیز معتقد هستیم که (۱) معلمان اثرگذار هستند؛ (۲) باید به‌گونه‌ای آموزش دهیم که همه دانش‌آموزان را برای یادگیری توانمند سازیم؛ (۳) حتی گام‌های آموزشی کوچک نیز مهم هستند؛ (۴) در صورت تدوین اهداف متعالی، باید از آموزش مبتنی بر پژوهش استفاده کنیم و (۴) به‌صورت مرتب، پیشرفت دانش‌آموزان را پایش کنیم؛ در این صورت است که می‌توانیم از موفقیت همه دانش‌آموزان کلاسمان مطمئن باشیم. هدف کتاب حاضر این است که به شما دانش، ابزارها و راهبردهایی عرضه کند که به‌عنوان معلم، بتوانید به‌صورت ماهرانه، با اطمینان و به‌صورت موفقیت‌آمیزی یادگیری همه دانش‌آموزانتان را ارتقا دهید. این کتاب رویکردی بین‌طبقه‌ای دارد، یعنی اینکه انطباق‌ها برای همه یادگیرندگان استثنایی، بر مبنای نیازهای مشترکشان بحث شده‌اند نه بر مبنای شناسایی آنها به‌عنوان عضوی از یک طبقه ناتوانی. این کار به شما کمک می‌کند تصمیمات آموزشی و رفتاری اتخاذ کنید که برای بیشتر دانش‌آموزان دارای نیازهای ویژه مفید باشند. در ابتدا شما نیاز دارید قوانین و رویه‌هایی را که بر آموزش ویژه و فراگیرسازی حاکم هستند، بشناسید. کار را از همین موضوع شروع می‌کنیم.

۱-۱ بنیادهای اولیه و اخیر آموزش ویژه

قبل از دهه ۱۹۵۰ بسیاری از دانش‌آموزان دچار ناتوانی^۱ از شرکت در مدارس عمومی محروم می‌شدند. اگرچه کودکان دچار ناتوانی‌های شدیدتر مجبور بودند یا در خانه بمانند یا در مؤسسه نگهداری شوند ولی دانش‌آموزان دچار مشکلات یادگیری خفیف یا متوسط، اغلب قبل از فارغ‌التحصیلی، ترک تحصیل می‌کردند (پاردینی، ۲۰۰۲). جالب است که [در حال حاضر نیز] نرخ ترک تحصیل دانش‌آموزان دچار ناتوانی دو برابر بیشتر از همسالان بدون ناتوانی‌شان است (چاپمن، لیرد و کوالرامان، ۲۰۱۱). ممکن است تصورش برای شما دشوار باشد، ولی حتی در سال ۱۹۵۸، دادگاه رأی به عدم شرکت دانش‌آموزان دچار ناتوانی در مدارس عمومی داد. در شکایت دپارتمان رفاه عموم علیه [ادوارد سی] هاس، دیوان عالی ایلینویز بیان داشت که قوانین آموزش اجباری ایالتی ملزم به «آموزش عمومی رایگان افراد کودن یا کودکان دچار نقایص ذهنی و آنهایی که به‌خاطر هوش محدودشان نمی‌توانند از مزایای آموزش خوب بهره‌مند شوند»، نیست (یل، ۱۹۹۸، ص. ۵۵). هرچند، درنهایت، این روند تغییر کرد و حامی آموزش همه دانش‌آموزان شد.

۱-۱-۱ تأثیرات اولیه

محروم‌سازی دانش‌آموزان دچار ناتوانی از آموزش عمومی برای همیشه دوام نداشت. یک مورد آموزشی شاخص، راه را برای قانون‌گذاری بعدی جهت حمایت از حقوق افراد دچار ناتوانی برای شرکت و بهره‌مندی از آموزش عمومی، هموار کرد. در شکایت براون علیه آموزش و پرورش در سال ۱۹۵۴، دیوان عالی حکم داد که تفکیک مدارس با توجه به نژاد، حتی اگر امکانات مدارس برابر باشد، خلاف قانون اساسی است. این نخستین مرتبه‌ای بود که دولت فدرال از دانش‌آموزانی حمایت کرد که در مدرسه، نابرابری و تبعیض را تجربه می‌کردند و همین کار، راهی را جهت قانون‌گذاری برای افراد دچار ناتوانی، مشخص کرد. برای بررسی نمونه‌های بیشتری از پرونده‌های قضایی که بر آموزش افراد دچار ناتوانی اثر گذاشته‌اند، شکل ۱-۱ را ببینید.

قانون آموزش ابتدایی و متوسطه در سال ۱۹۶۵ تصویب شد. این قانون، نقش دولت فدرال را در حفاظت و حمایت از دانش‌آموزان متعلق به قشر محروم مشخص کرد تا این دانش‌آموزان دسترسی برابری به نظام آموزش عمومی داشته باشند. برای مثال، یکی از مقررات قانون آموزش ابتدایی و متوسطه، تأمین نظام غذایی رایگان یا ارزان بود زیرا کودکانی که نیازهای اساسی آنها برآورده نمی‌شود (برای مثال، گرسنه هستند) نمی‌توانند به‌صورت کامل از

1. students with disabilities

شکل ۱-۱ پرونده‌های قضایی اثر گذار

- ۱۹۷۱- انجمن پنسیلوانیا برای کودکان عقب‌مانده علیه رفاه عمومی پنسیلوانیا. محروم‌سازی افراد عقب‌مانده ذهنی از آموزش و پرورش عمومی ناشی از قانون اساسی، به چالش کشیده شد. به ایالت مذکور اجازه داده نشده که «دسترسى کودک عقب‌مانده ذهنی به برنامه آموزش و پرورش عمومی رایگان را منکر شود».
- ۱۹۷۲- میلز علیه آموزش و پرورش منطقه کلمبیا. پرونده دیگری که در آن کودکان دچار معلولیت از مدارس عمومی محروم شده بودند. شبیه به پرونده انجمن پنسیلوانیا برای کودکان عقب‌مانده علیه رفاه عمومی پنسیلوانیا، این دادخواست دولت را ملزم کرد «خدمات آموزشی جایگزین کافی» همچنین «استماع اولیه و بررسی دوره‌ای از وضعیت و پیشرفت کودک و کفایت هر جایگزین آموزشی» را فراهم کند (۸۷۸ F. Supp., at ۳۴۸). در هر دو مورد انجمن پنسیلوانیا برای کودکان عقب‌مانده و میلز، دادگاه‌ها مدارس را ملزم کردند که برنامه‌های درسی، اهداف، صلاحیت معلمان و خدمات تکمیلی مورد نیاز را شرح دهند، زمینه‌هایی که بعداً در هنگام تهیه پیش‌نویس قانون عمومی ۱۴۲-۹۴ تأثیرگذار بودند.
- ۱۹۸۲- هیئت منطقه آموزشی مرکزی هندریک هادسون علیه رولی. روشن‌سازی تعریف آموزش عمومی رایگان و مناسب. امی رولی، دانش‌آموز ناشنواى پایه پنجم بود که برای تقویت صدای معلمش از سمعک استفاده می‌کرد. پیشرفت وی از دانش‌آموز متوسط کلاس بهتر بود و به‌خوبی با همسالانش ارتباط برقرار می‌کرد. اگرچه او ممکن است به حداکثر پیشرفت نرسیده باشد و از مترجم سود برده باشد، ولی دادگاه حکم داد که قانون عمومی ۱۴۲-۹۴ ایالت‌ها را ملزم می‌کند حمایت کافی، اما نه به بهترین شکل، برای دانش‌آموزان فراهم کنند تا از آموزش عمومی در سطح رایج همسالان بدون ناتوانی‌شان، بهره‌مند شوند.
- ۱۹۸۸- هونگ علیه دوی. بهره‌مندی افراد دچار اختلال‌های هیجانی و/یا رفتاری که مشکلات تحصیلی و اجتماعی داشتند. دادگاه حکم داد که مدارس نمی‌توانند کودکان را به دلیل رفتارهای مرتبط با ناتوانی‌شان اخراج کنند.
- ۱۹۹۹- سیدر ریپیز علیه گرت اف. گرت در ۴ سالگی به‌خاطر تصادف از گردن به پایین فلج شده بود ولی توانایی‌های ذهنی‌اش سالم بودند. او برای شرکت در کلاس عمومی، به خدمات پرستاری نیاز داشت و دادگاه حکم داد که تحت قانون بهبود آموزش افراد دچار ناتوانی، بدون هزینه اضافی برای والدین، باید به دانش‌آموزان خدمات اضافی که برای شرکت در مدرسه نیاز دارند، عرضه شود.
- ۲۰۰۷- وینکلن علیه منطقه آموزشی شهر پارما. دیوان عالی حکم داد که والدین فارغ از حقوق کودکشان، می‌توانند دعوی قانون بهبود آموزش افراد دچار ناتوانی را از طرف خود پیگیری کنند.

برنامه‌های آموزشی عرضه‌شده، بهره‌مند شوند. مؤلفه اصلی قانون آموزش ابتدایی و متوسطه برای افراد دچار ناتوانی، برنامه اعطای کمک مالی بود که ایالت‌ها را ترغیب می‌کرد برنامه‌هایی را برای دانش‌آموزان دچار ناتوانی ایجاد کرده و بهبود بخشند. این برنامه در ادامه و در سال ۱۹۷۰ با عنوان قانون آموزش معلولان (قانون عمومی ۲۳۰-۹۱)، تجدیدنظر شد و حمایت از برنامه‌های دولتی برای افراد دچار ناتوانی ادامه یافت، اگرچه هیچ راهنمای خاصی برای نحوه توسعه این برنامه‌ها یا چگونگی آنها عرضه نشد.

برای بسیاری از دانش‌آموزان دچار ناتوانی، هدف اولیه آموزش ویژه، اطمینان از این موضوع بود که آنها فرصت حضور در مدرسه و بهره‌مندی از آموزش را داشته باشند. زمانی که قانون عمومی ۱۴۲-۹۴ در سال ۱۹۷۵ تصویب شد، مدارس موظف شدند برای همه دانش‌آموزان، فارغ از ناتوانی‌شان، آموزش رایگان و مناسب عرضه کنند. برای دانش‌آموزان دچار ناتوانی یادگیری که اغلب آنها درون نظام آموزش عمومی آموزش می‌دیدند، پس از تصویب این قانون [نیازهای ویژه آنها باید اکنون شناسایی می‌شد و به آنها آموزش ویژه ارائه می‌شد.

در آغاز، تعریف و ارائه آموزش ویژه به دانش‌آموزان دچار ناتوانی، برای مربیان چالش‌برانگیز بود. در مورد اینکه برنامه آموزشی اثربخش برای دانش‌آموزان دچار ناتوانی چگونه است، اطلاعات کمی وجود داشت. بسیاری از معلمان کلاس می‌فهمیدند که دانش یا مهارت [لازم] برای ارائه آموزش مناسب به این دانش‌آموزان را ندارند. در چند دهه گذشته پیشرفت چشمگیری در این زمینه داشته‌ایم، با این حال، می‌دانیم که بسیاری از دانش‌آموزان دچار ناتوانی به آموزش مناسب مورد نیاز دسترسی ندارند (وان، زومتا، وانزک، کوک و کلینگنر، ۲۰۱۴).

۱-۲ تأثیرات اخیر

در دسامبر سال ۲۰۱۵، «قانون هر دانش‌آموزی موفق می‌شود»^۱، توسط رئیس‌جمهور اوباما امضا شد تا [ایجاد] فرصت برابر برای همه دانش‌آموزان، الزامی شود. «قانون هر دانش‌آموزی موفق می‌شود» جایگزین «قانون هیچ کودکی نباید عقب بماند»^۲ شد که در سال ۲۰۰۲ تصویب شده بود. «قانون هر دانش‌آموزی موفق می‌شود» بسیاری از عناصر «قانون هیچ کودکی نباید عقب بماند» را شامل می‌شود اما [این قانون] در صورتی که دانش‌آموزان پیشرفت کافی را نشان ندهند، برای مدارس فرصت‌های بیشتری فراهم می‌کند. هر دو قانون، لوائح دوحزبی هستند که بر بهبود پیامدهای تحصیلی همه دانش‌آموزان از جمله دانش‌آموزانی که به‌صورت سنتی عملکرد ضعیفی در حوزه‌های تحصیلی نشان می‌دهند، تمرکز می‌کنند. «قانون هر دانش‌آموزی موفق می‌شود» مسئولیت دانش‌آموزان را از دولت فدرال به کنترل ایالتی و منطقه‌ای تغییر می‌دهد، جایی که بر پیشرفت نظارت شده و ضمانت‌های اجرایی تعیین می‌شود. قانون هیچ کودکی نباید عقب بماند تصویب شده بود تا چارچوبی برای «نحوه بهبود عملکرد مدارس ابتدایی و متوسطه آمریکا، در عین حال، اطمینان از عدم گیر افتادن کودک در مدرسه نامناسب» فراهم شود (وزارت آموزش و پرورش آمریکا، ۲۰۰۲ ب، ص. ۱). قانون هیچ کودکی نباید عقب بماند حوزه گسترده‌ای را پوشش می‌داد از بهبود کیفیت معلم و حمایت آموزشی از زبان‌آموزان تا تلاش برای عاری ساختن مدارس از مواد مخدر. در ادامه سه حوزه آموزشی ذکر شده است که از قانون هیچ کودکی نباید عقب بماند اثر پذیرفته‌اند:

- افزایش مسئولیت‌پذیری. با توجه به اساس قانون هیچ کودکی نباید عقب بماند، دانش‌آموزان ملزم هستند سنجش‌های ملی (مانند آزمون‌ها) را که منطبق با **معیارهای مسئولیت‌پذیری**^۳ برنامه درسی است، بگذرانند (برای مثال، مانند انتظارات یادگیری در سطح پایه تحصیلی که توسط ایالت در حوزه‌های اصلی برنامه درسی از قبیل خواندن و ریاضی تعیین شده است). علاوه بر این، از مناطق آموزشی انتظار می‌رود در حوزه‌هایی که آزمون می‌شوند، **پیشرفت سالانه کافی**^۴ داشته باشند. پیشرفت سالانه کافی، میزان پیشرفتی است که در مذاکره منطقه آموزشی با ایالت، برای دانش‌آموزانی که عقب هستند، تعیین شده است. به‌واسطه این روش، منطقه آموزشی می‌تواند تعیین کند آیا شکاف بین عملکرد فعلی دانش‌آموزان و عملکرد مورد انتظار از آنها با توجه به پایه تحصیلی، پُر شده است. به‌طور انحصاری در این قانون ذکر شده است که همه دانش‌آموزان، فارغ از ناتوانی، وضعیت اقتصادی اجتماعی، پیشینه زبانی و نژاد و قومیت، باید مشمول پیشرفت سالانه کافی شوند و در سنجش‌های سرنوشت‌ساز،^۵ پیشرفت سالانه کافی داشته باشند. مدرسی که در ایجاد پیشرفت کافی جهت دستیابی به اهداف کارآمدی شکست بخورند، مشمول تلاش‌ها برای بهبود و بازسازی می‌شوند، به حدی که به آنها کمک شود معیارهای ایالتی را برآورده سازند. دانش‌آموزان دچار ناتوانی و معلمان آموزش ویژه تحت تأثیر این افزایش مسئولیت‌پذیری قرار می‌گیرند، زیرا بسیاری از دانش‌آموزان دچار ناتوانی از این انتظارات بالا برای عملکرد در سنجش نتیجه، پیروی خواهند کرد.
- انتخاب مدرسه. والدینی که فرزندانشان به مدرسی می‌روند که معیارهای مسئولیت‌پذیری ایالتی را ندارند، می‌توانند فرزندانشان را به مدرسی بفرستند که سابقه عملکردی بالایی دارند. علاوه بر این، انعطاف‌پذیری بیشتری در نحوه مصرف **بودجه عنوان**^۶ (بودجه ویژه اختصاص یافته به مدرسی که عمده دانش‌آموزان آنها از خانواده‌های با وضعیت اقتصادی ضعیف هستند)، همچنین، حمایت از **مدارس غیرانتفاعی**^۷

1. Every Student Succeeds Act (ESSA)

2. No Child Left Behind Act

3. accountability standards

4. adequate yearly progress (AYP)

۵. این سنجش‌ها به این دلیل که نتایج آنها منجر به ارتقای دانش‌آموز، فارغ‌التحصیلی یا جاگماری در برنامه‌های آموزش ویژه می‌شوند، سرنوشت‌ساز نامیده می‌شوند. ویراستار

6. Title I funds

7. charter schools

مدارسی که از بودجه دولتی استفاده می‌کنند اما از منطقه آموزشی مستقل هستند) که به والدین امکان انتخاب‌های آموزشی اضافه برای فرزندانشان را می‌دهند، وجود دارد. منتقدان انتخاب مدرسه، نگران هستند که مدارس غیرانتفاعی ممکن است دانش‌آموزان دارای نیازهای ویژه را ثبت‌نام نکنند یا اجازه بدهند همه دانش‌آموزان ثبت‌نام کنند، بدون اینکه خدمات و منابع موردنیازی را که به موفقیت آنها کمک می‌کنند، عرضه کنند (هووی و ولتر، ۲۰۰۲).

- انعطاف‌پذیری بیشتر برای ایالت‌ها، مناطق آموزشی و مدارس. هدف قانون هیچ کودکی نباید عقب بماند این است که ایالت‌ها تا زمانی که معیارهای بالای مسئولیت‌پذیری را نشان می‌دهند، انعطاف‌پذیری بیشتری در نحوه استفاده از بودجه‌های آموزشی فدرال (از جمله ارائه گزینه‌های مختلف کمک‌های دولتی در حوزه‌هایی از قبیل کیفیت معلم، فناوری آموزشی و خواندن) داشته باشند.

چون بیش از یک دهه از تصویب قانون هیچ کودکی نباید عقب بماند گذشته است، بسیار محتمل است که یک نسخه اصلاح‌شده از این قانون در آینده نزدیک عرضه شود. آرن دانکن، وزیر آموزش و پرورش، گزارشی مطبوعاتی در مورد روند تجدیدنظر در قانون هیچ کودکی نباید عقب بماند ارائه داد (press@ed.gov؛ ۱۶ آوریل ۲۰۱۵) و بیان کرد که فکر می‌کند ایده‌های زیر بسیار مهم هستند:

- گسترش دسترسی به پیش‌دستانی باکیفیت
- سرمایه‌گذاری روی نوآوری و درجه‌بندی آنچه مؤثر است
- کمک به موفقیت همه دانش‌آموزان (از جمله دانش‌آموزان دچار ناتوانی)
- مطلع‌سازی انجمن‌ها در مورد دانش‌آموزانی که در تحصیل عقب افتاده‌اند

۳-۱-۱ قانون آموزش افراد دچار ناتوانی و قانون توان‌بخشی حرفه‌ای

قانون، برای افراد دچار ناتوانی حق آموزش، استخدام، انطباق و حقوق دیگری را فراهم می‌کند که پیش از آن، به‌خاطر ناتوانی‌شان از آن محروم شده بودند. می‌توانید اهمیت دو قانون برجسته زیر را تصور کنید. قانون آموزش افراد دچار ناتوانی^۱، قانون عمومی ۱۴۲-۹۴ و قانون توان‌بخشی حرفه‌ای^۲، قانون عمومی ۱۱۲-۹۳، به‌طور معناداری فرصت‌های افراد دچار ناتوانی را بهبود بخشیدند.

قانون عمومی ۱۴۲-۹۴ که در ابتدا «قانون آموزش برای همه کودکان معلول» نام داشت، در سال ۱۹۷۵ به تصویب رسید، در ادامه در سال ۱۹۹۰ به‌عنوان «**قانون آموزش افراد دچار ناتوانی**» به‌صورت مجدد به تصویب رسید و گسترش یافت و در سال ۲۰۰۴ با «قانون بهبود آموزش افراد دچار ناتوانی» (در آگوست ۲۰۰۶ آیین‌نامه کودکان سن مدرسه منتشر شد) و در سال ۲۰۱۱ برای نونهالان و نوپایان به‌صورت اساسی اصلاح شد. انتظار نداریم که قبل از سال ۲۰۱۷، تغییرات مهمی در قانون ایجاد شود. این قانون طراحی شده است تا اطمینان حاصل شود که همه کودکان دچار ناتوانی از طریق آموزش ویژه و خدمات وابسته، آموزش مناسب دریافت کنند. شکل ۱-۲-۱ خلاصه‌ای از تاریخچه قوانین حاکم بر آموزش ویژه فراهم می‌کند.

۴-۱-۱ مقررات و رهنمودهای اجرای قانون بهبود آموزش افراد دچار ناتوانی

برای اطمینان از رعایت مقررات این قانون، معلمان باید فرض‌های اساسی را که پایه و اساس آن است، درک کنند. مقررات و رهنمودهای اصلی زیر، آنچه را که مدارس و معلمان باید بدانند و انجام دهند، مشخص می‌کنند (تورنبال،

1. Individuals with Disabilities Education Act (IDEA)

2. Vocational Rehabilitation Act

شکل ۲-۱ تاریخچه قوانین فدرال برای آموزش یادگیرندگان استثنایی

۱۹۶۵	<p>قانون آموزش ابتدایی و متوسطه (قانون عمومی ۱۰-۸۹)</p> <ul style="list-style-type: none"> • از ابتکارانی حمایت می‌کند که به خانواده‌های کم‌درآمد کمک می‌کنند به برنامه‌های آموزشی باکیفیت دسترسی داشته باشند • مقرراتی برای ناهار رایگان یا ارزان و معلمان اضافی در جوامع کم‌برخوردار دارد • مربوط به کودکانی است که برای بهره‌مندی از برنامه‌های آموزشی مدارس عمومی به حمایت بیشتری نیاز دارند
۱۹۷۳	<p>قانون توان‌بخشی حرفه‌ای (قانون عمومی ۱۱۲-۹۳، بخش ۵۰۴)</p> <ul style="list-style-type: none"> • شخص معلول را تعریف می‌کند • آموزش مناسب را تعریف می‌کند • تبعیض علیه دانش‌آموزان دچار ناتوانی در برنامه‌های با بودجه فدرالی را منع می‌کند
۱۹۷۴	<p>قانون اصلاحات آموزشی (قانون عمومی ۹۳-۳۸۰)</p> <ul style="list-style-type: none"> • به ایالت‌ها برای برنامه‌ریزی برای یادگیرندگان استثنایی بودجه‌های فدرالی اعطا می‌کند • نخستین بودجه فدرالی را جهت برنامه‌های ایالتی برای دانش‌آموزان تیزهوش و با استعداد عرضه می‌کند • حق دادرسی عادلانه به دانش‌آموزان و خانواده‌ها را در جاکاماری آموزش ویژه اعطا می‌کند
۱۹۷۵	<p>قانون آموزش برای همه کودکان معلول (قانون عمومی ۱۴۲-۹۴، بخش ب)</p> <ul style="list-style-type: none"> • به عنوان قانون یکپارچه‌سازی شناخته می‌شود • ایالت‌ها را ملزم به ارائه آموزش رایگان و مناسب عمومی برای همه کودکان دچار ناتوانی (۵ تا ۱۸ سال) می‌کند • برنامه‌های آموزش فردی را الزامی می‌کند • برای نخستین بار محیط با حداقل محدودیت را تعریف می‌کند
۱۹۸۶	<p>اصلاحات قانون آموزش معلولیت (قانون عمومی ۹۹-۴۵۷)</p> <ul style="list-style-type: none"> • ایالت‌ها را به گسترش آموزش‌های رایگان و مناسب برای کودکان دچار ناتوانی (۳ تا ۵ سال) ملزم می‌کند • برنامه‌های مداخله زودهنگام را برای نوزادان و نوپایان دچار ناتوانی (تولد تا ۲ سالگی) ایجاد می‌کند
۱۹۹۰	<p>قانون آمریکایی‌های دچار ناتوانی (قانون عمومی ۱۰۱-۳۳۶)</p> <ul style="list-style-type: none"> • تبعیض نسبت به افراد دچار ناتوانی در بخش خصوصی را منع می‌کند • از فرصت برابر برای اشتغال و خدمات عمومی، انطباق‌ها، حمل‌ونقل و ارتباط از راه دور حمایت می‌کند • ناتوانی را به گونه‌های تعریف می‌کند که شامل ایدز نیز بشود
۱۹۹۰	<p>قانون آموزش افراد دچار ناتوانی (قانون عمومی ۱۰۱-۴۷۶)</p> <ul style="list-style-type: none"> • قانون عمومی ۱۴۲-۹۴ (قانون آموزش برای همه کودکان معلول) را تغییر نام داده و جایگزین می‌کند • [استفاده از] زبان «نخست افراد» را برای ارجاع افراد دچار ناتوانی الزام می‌کند • خدمات آموزش اجتماعی را طوری گسترش می‌دهد که شامل مددکاری اجتماعی، فناوری کمکی و خدمات توان‌بخشی شود • برای محرمانه بودن و دادرسی عادلانه برای دانش‌آموزان و والدین، مقررات را گسترش می‌دهد • آتیسم و آسیب ضربه‌ای مغزی را به عنوان دو طبقه از ناتوانی اضافه می‌کند • ایالت‌ها را ملزم به ایجاد برنامه‌های آموزشی دوزبانه برای دانش‌آموزان دچار ناتوانی می‌کند • ایالت‌ها را ملزم به آموزش دانش‌آموزان دچار ناتوانی برای انتقال به شغل و ایجاد خدمات انتقالی می‌کند • ایجاد برنامه‌های انتقال فردی را برای دانش‌آموزان دچار ناتوانی هنگام رسیدن به ۱۶ سالگی الزام می‌کند
۱۹۹۷	<p>قانون آموزش افراد دچار ناتوانی (قانون عمومی ۱۰۵-۱۷)</p> <ul style="list-style-type: none"> • تداوم دریافت خدمات توسط همه دانش‌آموزان دچار ناتوانی حتی در صورت اخراج از مدرسه را الزام می‌کند • به ایالت‌ها اجازه استفاده از طبقه تأخیر رشدی برای دانش‌آموزان تا ۹ سالگی را می‌دهد • مدارس را برای قبول مسئولیت‌پذیری بیشتر جهت حصول اطمینان از اینکه دانش‌آموزان دچار ناتوانی به برنامه آموزش عمومی دسترسی دارند، ملزم می‌کند • به کارکنان آموزش ویژه که در کلاس‌های یکپارچه کار می‌کنند اجازه می‌دهد تا در صورت لزوم به دانش‌آموزان آموزش عمومی کمک کنند • معلم آموزش عمومی را ملزم به حضور در تیم برنامه آموزش فردی می‌کند • دانش‌آموزان دچار ناتوانی را ملزم به شرکت در سنجش‌های ملی و منطقه‌ای می‌کند • ایالت‌ها را ملزم به میانجیگری به عنوان گزینه‌ای اختیاری جهت حل و فصل اختلافات والدین و مربیان می‌کند • طرح مدیریت رفتاری فعال را در برنامه آموزش فردی دانش‌آموز دچار ناتوانی که مشکلات رفتاری دارد، الزامی می‌کند • شرایطی را که وکیل می‌تواند تحت قانون آموزش افراد دچار ناتوانی اجرت دریافت کند محدود می‌سازد
۲۰۰۴	<p>قانون بهبود آموزش افراد دچار ناتوانی (قانون عمومی ۱۰۸-۴۴۶)</p> <ul style="list-style-type: none"> • به منطقه آموزش برای استفاده از مدل پاسخ به مداخله برای تعیین اینکه آیا کودک ناتوانی یادگیری ویژه دارد و عدم نیاز به استفاده از معیار اختلاف شدید بین پیشرفت و توانایی هوشی جهت تشخیص واجد شرایط بودن، اجازه می‌دهد (مدل پاسخ به مداخله با جزئیات در ادامه همین فصل توضیح داده شده است) • بودجه فدرال را برای ارائه خدمات مداخله زودهنگام به دانش‌آموزانی که نیازی به آموزش ویژه یا خدمات وابسته ندارند، افزایش می‌دهد • اهداف کوتاه‌مدت را از برنامه آموزش فردی به‌جز برای دانش‌آموزانی که در سنجش‌های پیشرفت ملی شرکت نمی‌کنند، حذف می‌کند • معیارهای اخذ مجوز آموزش ویژه را افزایش می‌دهد • سیاست‌هایی را اتخاذ می‌کند که برای جلوگیری از معرفی بی‌تناسب دانش‌آموزان به آموزش ویژه با توجه به نژاد و قومیت طراحی شده‌اند

استو و هورتا، ۲۰۰۸):

- طرد صفر آموزش عمومی رایگان و مناسب. هیچ کودک دچار ناتوانی نباید از آموزش محروم شود. این به‌صورت معمول به **طرد صفر**^۱ اشاره دارد. قانون اجباری مقرر می‌کند که به همه کودکان دچار ناتوانی باید **آموزش عمومی رایگان و مناسب**^۲ ارائه شود. قبل از قانون بهبود آموزش افراد دچار ناتوانی، مسئولان مدارس چون احساس می‌کردند برای برطرف کردن نیازهای ویژه دانش‌آموزان خاص آماده نیستند، پس نباید چنین دانش‌آموزانی را در مدارسشان بپذیرند.
- یافتن کودک. ایالت‌ها موظف هستند دانش‌آموزان دچار ناتوانی را شناسایی و ردگیری کنند و برای نیازهای آموزشی آنها، برنامه‌ریزی کنند. به‌صورت معمول به این کار **یافتن کودک**^۳ می‌گویند.
- سن. قانون سنی را که افراد دچار ناتوانی باید آموزش ببینند، مشخص می‌کند. قانون بهبود آموزش افراد دچار ناتوانی به همه دانش‌آموزان دچار ناتوانی که بین سنین ۳ تا ۲۱ قرار دارند، خدمات و برنامه‌های آموزش ویژه ارائه می‌کند. نونهالان و نوپایان دچار تأخیر رشدی (تولد تا ۲ سالگی) نیز واجد شرایط دریافت خدمات مداخله زود هنگام هستند.
- ارزیابی بدون تبعیض. **ارزیابی بدون تبعیض**^۴ - سنجشی که با توجه به زبان، فرهنگ و پیشینه دانش‌آموز تبعیض قائل نمی‌شود- باید برای همه افرادی که آموزش ویژه دریافت می‌کنند، فراهم شود.
- برنامه آموزش فردی. **برنامه آموزش فردی (IEP)** - طرحی که برای برآورده‌سازی نیازهای یادگیری ویژه هر دانش‌آموز دچار ناتوانی ایجاد شده است- باید نوشته، اجرا و بازنگری شود.
- محیط با حداقل محدودیت. قانون بهبود آموزش افراد دچار ناتوانی موقعیت آموزشی را که دانش‌آموزان در آن جاگماری می‌شوند، تعریف می‌کند. **محیط با حداقل محدودیت**^۵ موقعیتی است که بیشترین شباهت را با موقعیت آموزشی دانش‌آموزان بدون ناتوانی دارد، همچنین، نیازهای آموزشی هر کودک را برطرف می‌کند. درون محیط با حداقل محدودیت، مفهوم **پیوستار خدمات**^۶ [یا پیوستار جاگماری] وجود دارد. پیوستار خدمات [یا پیوستار جاگماری] به این معنا است که آموزش و پرورش ناحیه، باید دامنه کاملی از گزینه‌های خدماتی [یا جاگماری] را برای دانش‌آموزان دچار ناتوانی فراهم کند. این گزینه‌های خدماتی [یا جاگماری] شامل کلاس‌های مجزا^۷ [که معلم آموزش ویژه مسئول آموزش همه موضوعات تحصیلی است]، اتاق‌های مرجع و برنامه‌های مبتنی بر خانه و آموزش عمومی است.
- دادرسی عادلانه. **دادرسی عادلانه**^۸ نه تنها تضمین می‌کند که صدای تمام افرادی که در موفقیت تحصیلی دانش‌آموزان دخیل هستند شنیده شود بلکه به اعلان‌های کتبی به والدین برای ارجاع و آزمون جهت آموزش ویژه، رضایت والدین و رهنمودهایی برای درخواست تجدیدنظر و ثبت سوابق نیز می‌پردازد. اگر روند‌های مناسبی که توسط قانون بهبود آموزش افراد دچار ناتوانی در نظر گرفته شده است اجرا نشوند و والدین یا مدرسه معتقد باشند که برنامه‌ها نیازهای آموزشی دانش‌آموزان را برطرف نمی‌کنند، قانون بهبود آموزش افراد دچار ناتوانی حق دادرسی بی‌طرفانه را تضمین می‌کند.
- محرمانه بودن سوابق. قانون بهبود آموزش افراد دچار ناتوانی، **محرمانه بودن سوابق**^۹ را الزامی می‌کند. همه سوابق و سندهای مربوط به دانش‌آموزان دچار ناتوانی باید هم محرمانه و هم در دسترس والدین باشند.

1. zero reject

3. Child Find

5. least restrictive environment

7. self-contained classrooms

9. confidentiality of records

2. free, appropriate public education

4. nondiscriminatory evaluation

6. continuum of services

8. Due process

- حمایت قانونی. قانون بهبود آموزش افراد دچار ناتوانی، **حمایت قانونی**^۱ از دانش‌آموزان بدون سرپرست را الزامی می‌کند. برای افراد دچار ناتوانی که فاقد والد یا سرپرست شناخته‌شده‌ای هستند، وکیل تعیین می‌شود.
- ناقض. قانون بهبود آموزش افراد دچار ناتوانی الزام می‌کند که ایالت‌ها متعهد شوند که پیامدها **ناقض**^۲ قانون نیستند.
- مشارکت والدین. **مشارکت والدین**^۳ و دخیل بودن در تصمیم‌گیری باید در همه جنبه‌های شناسایی و سنجش دانش‌آموزان دچار ناتوانی لحاظ شود.

معلم‌ان ممکن است تعجب کنند که برخی از رهنمودها مربوط به همه موقعیت‌های آموزشی است. پس از تصویب قانون بهبود آموزش افراد دچار ناتوانی، رهنمودهای زیر توسط وزارت آموزش و پرورش آمریکا تهیه شده است تا به کارکنان مدرسه ارائه شوند. رهنمودهای مهم عبارت‌اند از:

- استفاده از **زبان اول شخص** [بر آنچه شخص دارد تأکید می‌کند نه بر آنچه هست]. به عبارت دیگر، نباید کودک را با توجه به ناتوانی‌اش تعریف کرد. برای مثال، به جای «دانش‌آموزان ناتوان یادگیری» باید گفت «دانش‌آموزان دچار ناتوانی یادگیری» یا به جای «دانش‌آموزان اُتِستیک» باید گفت «دانش‌آموزان دچار اُتِسیم».
- الزام به گنجانده شدن **خدمات انتقالی**^۴ در برنامه‌های آموزش فردی همه دانش‌آموزان حداقل تا ۱۶ سالگی. خدمات انتقالی به ارائه فعالیت‌هایی اشاره دارد که به نیابت از دانش‌آموز دچار ناتوانی انجام می‌شوند و به دانش‌آموز کمک می‌کنند که موارد لازم برای ورود به مرحله بعد از دبیرستان از جمله تحصیلات بعدی^۵، آموزش حرفه‌ای و اشتغال تعریف‌شده را احصاء نمایند.
- در صورتی که ایالت‌ها و مناطق آموزشی از قانون بهبود آموزش افراد دچار ناتوانی تخطی کنند، تحت پیگرد قانونی قرار می‌گیرند.
- دو طبقه آموزش ویژه جدید را شامل می‌شود: آسیب ضربه‌ای مغز و اُتِسیم.
- فناوری کمکی را به عنوان خدمت حمایتی می‌افزاید.
- از مشارکت دانش‌آموزان دچار ناتوانی در برنامه درسی آموزش عمومی، حمایت می‌کند.
- مسئولیت‌پذیری بیشتر برای نتایج را طوری که دانش‌آموزان دچار ناتوانی بخشی از سیستم مسئولیت‌پذیری باشند، الزامی می‌کند.
- الزام می‌کند که برنامه آموزش فردی نه تنها باید میزان یکپارچه‌سازی دانش‌آموز را نشان دهد بلکه باید کمک‌ها و انطباق‌هایی را که دانش‌آموز درون کلاس آموزش عمومی دریافت می‌کند، توضیح دهد.
- به ایالت‌ها و مناطق آموزشی اجازه می‌دهد به جای یک طبقه یا [برچسب] ناتوانی خاص، از معیار واجد شرایط بودن «تأخیر رشدی» استفاده کنند، به این ترتیب، از برچسب خوردن زود هنگام دانش‌آموزان جلوگیری می‌شود.
- انعطاف‌پذیری بیشتری فراهم می‌کند زیرا به کارکنانی که با استفاده از بودجه قانون بهبود آموزش افراد دچار ناتوانی با دانش‌آموزان دچار ناتوانی در کلاس‌های آموزش عمومی کار می‌کنند، امکان می‌دهد با سایر دانش‌آموزانی که به کمک نیاز دارند، کار کنند.
- ایالت‌ها را ملزم می‌کند دانش‌آموزان دچار ناتوانی را نیز سنجش کنند و اصلاحات مناسب ارائه کنند و برای

1. advocacy

2. noncompliance

3. parent participation

4. transition services

۵. تحصیلات بعد از دبیرستان که می‌تواند شامل دیپلم‌های فنی یا کاردانش یا کلاس‌هایی باشد که نیازمند حداقل دیپلم متوسطه هستند. ویراستار

شمار کمی از دانش‌آموزانی که نمی‌توانند در سنجش‌های عمومی شرکت کنند، سنجش‌های جایگزین ایجاد کنند.

علاوه بر این مقررات و رهنمودها، وزارت آموزش و پرورش آمریکا، جنبه‌های اصلی قانون بهبود آموزش افراد دچار ناتوانی که نحوه اجرای مقررات و رهنمودها را شکل می‌دهند، توضیح می‌دهد:

- روش مبتنی بر شواهد: وقتی کنگره در سال ۲۰۰۴ قانون آموزش افراد دچار ناتوانی را مجدداً تصویب کرد، یکی از الزامات مهم این بود که قید شد دانش‌آموزان دچار ناتوانی - تا حد ممکن - خدماتی دریافت کنند که مبتنی بر دانش و روش برآمده از پژوهش باشند. دانش‌آموزان دچار ناتوانی در برابر دریافت روش‌های مخاطره‌آمیز، آسیب‌پذیر هستند [درواقع، روش‌هایی که مؤثر بودن آنها اثبات نشده است، ممکن است با هدر دادن زمان، فرصت بهبود دانش‌آموزان دچار ناتوانی را کاهش دهند و به این شکل، آنها را آسیب‌پذیرتر کنند]. تعیین پژوهش به‌عنوان مبنای تصمیم‌گیری برای [روش آموزش] افراد دچار ناتوانی، یک راهنمای ارزشمند است.
- انضباط: قانون بهبود آموزش افراد دچار ناتوانی به مدارس امکان می‌دهد دانش‌آموزان دچار ناتوانی را به‌خاطر صدمات بدنی جدی جدا سازند و اختیارات جدیدی می‌دهد تا انضباط را به‌صورت موردی مدنظر قرار دهد.
- پاسخ به مداخله: برای تعیین اینکه آیا دانش‌آموز دچار ناتوانی یادگیری شدید است، مدارس باید از روش‌های جایگزین مبتنی بر پژوهش استفاده کنند و ملزم به استفاده از [معیار] اختلاف شدید [بین توانایی - پیشرفت] نیستند.
- خدمات مداخله زود هنگام: مدارس می‌توانند برای دانش‌آموزانی که در حال حاضر به‌عنوان دانش‌آموزان با نیاز ویژه شناسایی نشده‌اند، حمایت‌های تحصیلی و رفتاری عرضه کنند. برای این کار نمی‌توانند بیش از ۱۵ درصد از پولی را که از مؤسسات آموزش منطقه‌ای دریافت می‌کنند، استفاده کنند.
- ارزیابی‌ها و برنامه‌های آموزش فردی: اگر والدین و مدرسه به‌صورت کتبی موافقت کنند، لازم نیست که همه کارکنان در جلسه تدوین برنامه آموزش فردی حاضر باشند. با این حال، اگر والدین و مربیان اصلی در جلسه حضور نداشته باشند باید از هر تغییری که در برنامه آموزش فردی ایجاد شده است، مطلع شوند.
- نظارت: بر بهبود نتایج تحصیلی و پیامدهای عملکردی همه دانش‌آموزان تأکید می‌شود.
- معلمان باصلاحیت: معلمان آموزش ویژه باید گواهینامه ایالتی را کسب کنند یا آزمون صلاحیت معلم آموزش ویژه را بگذرانند.
- مدارس خصوصی: دانش‌آموزان [عادی] حق فردی برای خدمات و برنامه‌های خدماتی ندارند؛ بلکه، برنامه آموزش فردی فقط برای افراد دچار ناتوانی ایجاد می‌شود.

معلمان کلاس و والدین دربارهٔ ارجاع و شناسایی جهت آموزش ویژه، چه مواردی را باید بدانند؟

برای درک سریع آنچه شما و والدین دانش‌آموزان دربارهٔ ارجاع و شناسایی جهت آموزش ویژه باید بدانید، ده گام متوالی زیر را دنبال کنید:

گام ۱. معلمان، والدین و دیگر متصدیان (برای مثال، پزشکان) متوجه می‌شوند که ممکن است کودک به آموزش ویژه نیاز داشته باشد و وی را برای ارزیابی ارجاع می‌دهند. پس از کسب اجازه والدین، ارزیابی باید ظرف ۶۰ روز انجام شود.

گام ۲. ارزیابی کامل و فردی ارائه می‌شود.

گام ۳. گروهی از متخصصان باصلاحیت و والدین، دربارهٔ واجد شرایط بودن [کودک] برای آموزش ویژه تصمیم